

tidligere. Det er fint nok. Det vil vi også godt have med fra Kristeligt Folkepartis side.

Som jeg opfatter det, så er det dét, som Det Konservative Folkeparti nu lægger op til skal analyseres. Men når det gælder de menneskelige, om jeg så må sige barrierer for at bruge fru Pia Christmas-Møllers eget udtryk, så er det Det Konservative Folkepartis holdning, at der er der sådan set ikke brug for mere. Linjen er fuldstændig den samme som regeringens. Er det ikke det, jeg må konkludere på baggrund af fru Pia Christmas-Møllers indlæg?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

De menneskelige sider af en skilsmisse er jo netop menneskelige, individuelle og personlige. Det er jo dét, jeg har prøvet at sige gang på gang. Det kan vi ikke lovgive os ud af. Det kan godt være, vi kunne ønske os det, men vi kan ikke.

Derfor mener jeg, at det, der er vores opgave som politikere, er at se: Er de lovgivningsmæssige rammer optimale, er de gode, kan der ændres noget, som kunne hjælpe forholdene i ægteskabet? Det er vores opgave. Men de konkrete problemer i parforhold kan vi ikke gå ind og løse og skal ikke gå ind og løse.

Så skal der være nogle muligheder for, at mennesker, der søger råd og vejledning, kan få det. Det er der altså også i dag. Vi ser gerne, at præsterne kommer mere samlet på banen og markerer, at de fortsat er til rådighed, men vi lægger ikke op til, at der nu skal være pligt til mægling i forbindelse med skilsmisse, sådan som vi har haft det tidligere. Den udvikling ønsker vi ikke.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg har endnu i debatten i dag ikke hørt nogen, der ønsker, at der skal være pligt til mægling i forbindelse med skilsmisse, sådan som fru Pia Christmas-Møller nu igen siger det, men det kan da godt være, at fru Pia Christmas-Møller har hørt noget andet end det, jeg har.

Jeg vil så spørge til sidst, for det undrer mig egentlig såre: I 1994, da daværende justitsminister Bjørn Westh fremsatte regeringens lovforslag om parrådgivning, var De Konservative såre positive over for forslaget. De mente endda, at det sådan set ikke var vidtgående nok. De talte netop om, at det var nødvendigt også at gå ind og se på spørgsmålet om tidlig parrådgivning. Det kan godt være, jeg ikke skal stille flere

spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller i denne sammenhæng, men så må jeg bare konstatere, at holdningen hos Det Konservative Folkeparti er ændret på dette punkt i forhold til, hvad man sagde, da regeringen fremsatte sit lovforslag i 1994.

Formanden:

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Tak for initiativet til en debat, som jeg synes er forholdsvis spændende, fordi den indeholder mange principielle vinklinger: hvor går ansvaret i forhold til det enkelte menneske, hvor træder samfundets ansvar til? Men det kunne måske også være en diskussion, der godt kunne starte lidt tidligere end Kristeligt Folkepartis indlæg, nemlig med spørgsmålene, om vi kan finde nogen mønstre i skilsmisser, om vi kan sige noget om, hvorfor det sker.

Jeg tror, det var hr. Knud Enggaard, der i sit indlæg var inde på, at antallet af skilsmisser faktisk er faldet med 10 pct. Det synes jeg på mange måder er glædeligt, for skilsmisser er jo noget smertefuldt, som jeg tror ingen af os gerne ser, men som, det kendetegner jo også debatten i dag, alle anerkender kan være bedre end alternativet. Jeg synes måske, det var spændende at diskutere, hvad hovedårsagerne er til det. Har vi tilrettelagt nogle samfundsstrukturer, som specielt er med til at sætte et meget stort tryk på familielivet, og som vi derfor kan gøre noget ved? Det synes jeg måske er den helt relevante diskussion i dag.

Vi har haft diskussionen om skat på ægteskab. Det synes jeg er en del af det. Hr. Jann Sjørnsen har jo ret i, at det slet ikke er det hele, men det er ét element, der er værd at være optaget af.

Et andet element, som Berlingske Tidende peger på i dag, er arbejdsløshed. 1/10 af skilsmisser skyldes arbejdsløshed, men det er også forhold, vi i langt højere grad er herre over; kan man sige, end menneskes liv, heldigvis. Så det er også et vigtigt fokuspunkt, også meget specifikt i forhold til skilsmisседiskussionen.

Endelig er der så de menneskelige forhold. Der tror jeg, det er vigtigt at have øje for to ting:

Den ene er, at tilværelsen for mennesker i dag er præget af, at samfundet forandrer sig med lynets hast, og det betyder, at det enkelte menneske udsættes for påvirkninger og krav, som ingen anede man kunne blive udsat for, da man som 25-årig giftede sig. Det kan betyde, og det